ידיעות אחרונות

ספורט

מדור חדש

היה היה השבוע לפני...

זיכרונות מגביע דייוויס
משה מרקוס, עמ' 2

שם חזק

כך הפך מאוריסיו פוצ'טינו, המנג'ר המבריק של טוטנהאם, לשם מבוקש בכדורגל העולמי | **יאיר קטן, עמ' 6־7**

"פחדתי לאבד חבר כמו ליאור אליהו בגלל התפקיד החדש

יותם הלפרין מתרגל לג'וב המקצועי בהפועל ירושלים ומתכונן למאני־טיים של הקבוצה באירופה
אפרת עמורבן, עמ' 2־3

ראיון מיוחד

תופעת בצ'יראי

יהלום

מאלבניה דרך ברנבאו, סין ורוסיה ועד לנתניה | הדרך המפותלת של פאטוס בצ'יראי, הכוכב הכי חם בליגה שלנו
דוד בן־שימול, יאיר קטן, עמ' 4־5

צילומים: ראובן שוורץ, עוז מועלם, איי־אף־פי

5 פלייאוף עליון כבר יש לה, הניצחון אתמול רק המשיך את המומנטום החיובי של **הפועל באר־שבע**, האלופה היוצאת

7 קצת לפני המשחק הקריטי בגרמניה: **מכבי ת"א** נעזרה בשתי הארכות והרבה דרמה כדי לחזור לפסגת הליגה

היה היה

משה מרקוס

השבוע לפני 10 שנים

העפלה לחצי גמר גביע דייויס ב־2009 היא ללא ספק הישג השיא של הטניס הישראלי לדורותיו. כולם זוכרים את הניצחון ההירואי (פחות או יותר) על רוסיה ברבע הגמר בהיכל (אז קראו לו נוקיה) ביד־אליהו, אבל מפגש שמינית הגמר עם שוודיה היה דרמטי לא פחות. למעשה, הרבה יותר.

התמודדות נקבעה לסוף השבוע שבין ה־6 ל־8 במארס, והמארחים השוודים החליטו לקיים אותה דווקא במאלמו. למה דווקא, אתם שואלים? כי חודשיים קודם לכן הסתיים מבצע עופרת יצוקה, שגרר תגובות קשות נגד ישראל בכל העולם, כולל הפגנות ותקריות אנטישמיות, והשוודים בחרו בעיר מאלמו, שרבע מתושביה מוסלמים, לארח את מפגש הדייויס.

ספורט

הבטן הרכה

אחרי דיונים סוערים במועצת העיר הוחלט שהמשחקים יתקיימו ללא קהל, משום שהמשטרה המקומית לא יכלה לערוב לביטחון האורחים מישראל. ואכן, כ־7,000 איש נהרו בשבת למשחק הזוגות, אבל לא כדי לצפות בהתמודדות אלא כדי להפגין מחוץ לאולם נגד ישראל.

אנחנו נזכור את משחק הזוגות מסיבה נוספת. יוני ארליך היה פצוע, והקפטן אייל רן הפתיע כשהחליט לקרוא לדגל את אמיר חדד, שהוא, איך נאמר זאת בשפה עדינה, שמנמן. חדד לא הרבה לנוע על המגרש, אבל התגלה כבעל חבטות הגשה אדירות והוא למעשה היה החוליה החזקה בצמד אנדי־חדד. הישראלים הפסידו בזוגות, אבל הנבחרת ניצחה בסופו של דבר 2:3 ועלתה לרבע הגמר נגד רוסיה. השאר היסטוריה.

"יושב לי בראש שלא לקחתי גביע עם הפועל ירושלים

ראיון מיוחד

המעבר מהפרקט לתפקיד ניהולי, הזכייה בגביע המדינה בלי להיות על המגרש, מעמד השחקן הישראלי ● יותם הלפרין מתכונן לשמינית גמר ליגת האלופות מול נפטונאס ומצהיר: "אשאר בירושלים כל עוד הבעלים הנוכחים כאן"

אפרת עמורבן

"אסור לנו לטעות, כדי שכל מה שעשינו עד עכשיו לא ייזרק לפח, כי בשנייה אחת העונה האירופית עלולה להתפקשש". כך אומר יותם הלפרין לקראת משחקה של הפועל ירושלים בשמינית גמר ליגת האלופות של פיב"א מול נפטונאס, מחר (19.00) בליטא. מפגש הגומלין ייערך בפיס ארנה ב־13 במארס.

כשבעה חודשים עברו מאז שהלפרין הודיע על פרישה בגיל 34, וכיום הוא משמש כספורט דירקטור של המועדון. "עיקר העיסוק שלי הוא יותר בצד המקצועי מאשר בצד הניהולי, אני אוהב את זה", מספר יותם על תפקידו החדש.

אז מה אתה עושה בדיוק?

"הרבה שיחות אישיות עם השחקנים, ובמשחקים קריטיים יותר אני מעביר הרבה שעות עם הצוות בחדר המאמנים. המטרה שלי היא ללמוד את עולם הכדורסל מהצד השני, להבין איך מתנהלת קבוצה, להיות תמיד עם יד על הדופק בכל הנוגע למשחקים של קבוצות אחרות ולשוק השחקנים".

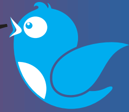
כמה שנים אתה רואה את עצמך עוסק בזה?

"כל עוד הבעלים הנוכחיים כאן אני לא רואה את עצמי עוזב. מעבר לזה, כל עוד יהיה לי טוב וארגיש שאני ממלא את עצמי ותורם".

לא קשה לך לשמור על דיסטנס מהשחקנים?

"זה אחד הדברים שמאוד פחדתי מהם. עם ליאור

צילומים: עוז מועלם

"אל תיגע בי, אתה ממש מכוער"

מגן ריאל מדריד, רגילון, אולי הפסיד ללואיס סוארס על המגרש, אבל הביע את דעתו על החלוץ וניצח בטראש־טוק

אליהו גדלתי, ופתאום לגשת אליו כאחד מהצ־וות הניהולי זה מוזר. אני מאוד זהיר עם הדבר הזה, כי לעולם לא ארצה לאבד חבר כמוהו. באופן כללי, התופעה הזו תיעלם עם הזמן, כי אני יכול להישאר בתפקיד הרבה שנים ושחקנים שגדלו איתי יפרשו".

הייתה כבר תקרית עם אליהו, שהתעמת באימון עם עודד קטש והושעה.

"זאת לא הייתה החלטה שלי".

ואם היו אומרים לך לקחת את ההחלטה הזאת?

"אני לא יכול לקבל אותה לבד. אני לא יכול להגיד למאמן שאני משעה שחקן לשבוע וחצי כשהוא צריך אותו על המגרש".

מה חשבת על ההשעיה?

"אני מכיר את ליאור יותר טוב מכולם. הוא אחד השחקנים והאנשים שאני הכי אוהב בכדו־רסל, ובסופו של יום אתה רוצה את ליאור טוב על המגרש, במיוחד עם החוק הרוסי. מעבר לזה, לראות חבר שבשלב הזה של הקריירה לא טוב לו, זה עשה גם לי רע. הרגשתי שהוא צריך עזרה חברית, ומאז הוא באמת רק מחייך. מגיע לו לסיים את השנים האחרונות של הקריירה בצורה כיפית".

שיחקת ביורוליג וביורוקאפ, מה ההבדל לעומת ליגת האלופות?

"הקבוצות הפחות טובות ביורוקאפ. הן יותר טובות מהקבוצות הפחות טובות בליגת האלופות, אבל כשמגיעים לשלבים הסופיים אנחנו רואים קבוצות חזקות שמנצחות יריבות מהיורוליג. אני לא חושב שהקבוצות הטובות בליגת האלופות נו־פלות מקבוצות היורוקאפ".

ניצחתם 12 משחקים במפעל בהפרש ממוצע של 16 נקודות, זה לא מוריד מהערך של המ־פעל?

"התפקיד שלנו הוא לשמור כל הזמן על מתח. יש קבוצות בליגת האלופות שהן פחות טובות מש־מעותית מאלה שאנחנו רגילים להתמודד איתן באירופה, אבל צריך לתת קרדיט גם לקבוצה שלנו שמנצחת בהפרשים גבוהים. זה לא דבר פשוט להביא אנרגיות חדשות לכל משחק".

המטרה היא שהפיינל־פור של המפעל יתקיים בארנה. מה הסיכויים?

"אנחנו לא צריכים עדיין לחשוב על הפיינל־פור, אלא להסתכל לטווח הארוך. אני חושב שהד־ברים תלויים בנו, וכבר הוכ־חנו את זה".

בחמש השנים ששיחקת במועדון לא הצלחתם לזכות בגביע המדי־נה. יש לזה איזשהו קשר לעובדה שנכשלתם ביורוקאפ?

"יש קשר לאיך שהקבוצה נבנית, איזה אופי יש לה, מה רמת המחויבות של השחקנים, איך המו־עדון מצליח לשמור על קו עלייה. אנחנו רואים פה קו שיפור משמעותי. בכל פעם הקבוצה הזאת מצליחה להציב לעצמה יעדים חדשים ולעמוד בהם. הפעם גם הגענו מוכנים לגביע המדינה, ידענו שאנחנו פייבוריטים ועמדנו בזה בצורה מצוינת".

מדברים הרבה על האופי של הקבוצה העונה. במה הוא שונה מהשנים הקודמות?

"לא פשוט למצוא היום שחקנים שהמחויבות שלהם למועדון ולניצחון היא מעל הכל, וכאן הסוד שלנו העונה. זה גם אחד הדברים שהכי קשים לי כשחקן שפרש. פיספסתי את ההזדמנות לשחק עם שחקנים כאלה".

ולא הצלחת לזכות עם ירושלים בגביע כשחקן.

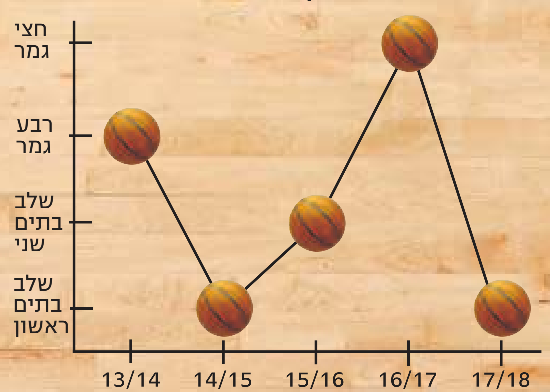
"נכון, והתבאסתי מאוד. כשהגעתי להפועל ירושלים אמרתי לגיא הראל שאם בשלוש השנים הראשונות שלי במועדון אני לא מביא איזשהו תואר, לא אמשיך לשחק כדורסל. הגביע תמיד התפקשש בדרך, וזה יושב לי בראש. לפני שבוע הגביע אמרתי לשחקנים שאני לא מתחרט על שום דבר שעשיתי בקריירה, למעט ההזדמנויות שפיספסתי. ב־99.999 אחוז הייתי הכי שמח בעו־לם בשביל הקבוצה שזכתה בו, וב־0.001 אחוז כאב לי שאני לא חלק מהעניין על המגרש. זה יכאב לי גם בשמינית הגמר מחר, וכנראה ילווה אותי בכל התקופה הקרובה עד שיעבור, אם בכלל. כרגע הכל עדיין טרי".

במבט מהצד, איך אתה רואה את מעמד השחקן הישראלי?

"אני מבין שהחוק הרוסי עומד להשתנות החל מהעונה הבאה, זה יכול להיות טוב או רע מאוד. החוק הרוסי היה מש־מעותי מבחינת דקות משחק לישראלים והקנה להם ביטחון, אבל לפעמים זה היה לא פייר כלפי הקבוצה והמאמנים, ולקח למקומות לא טובים. אני גדלתי במציאות שונה, ומאוד קשה לי להבין את הסיטואציה ששחקן מגיע לקבוצה ומקבל חוזה עם דקות משחק מובטחות. אני הייתי צריך להיות טוב כדי לשחק. נכון שסימנו וד־חפו אותי, אבל אני עדיין חושב שביטול החוק הרוסי ייתן לשחקנים הישראלים דרייב לעבוד יותר קשה".

נדנדה אדומה

ירושלים ביורוקאפ בעונות האחרונות

מילה שלי
צביקה נעים

תפסיקו לגנוב דעת

הכדורגל שלנו עמוס ביותר מדי גונבי דעת. או במילים אחרות, אם על כל גונב דעת היה פה חלוץ שיודע לעשות גולים, היינו מקבלים יופי של ליגה שהמשחקים בה נגמרים עם רביעיות וחמישיות לרוב. כולנו מזהים את גונבי הדעת, ולא משנה אם אלו מאמנים כאילו־רהוטים שממציאים תזות מקושקשות כדי להצדיק את הפחדנות שלהם, או בעלים/מנהלים שמסתתרים מאחורי מערך דוברות מסרס שהופך אותם לאנשים מפלסטיק.

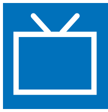
ולכן, בכל פעם שאני שומע אנשים כמו אייל סגל או איזי שרצקי מתראיינים בתקשורת, אני תופס את הראש ואומר: ריבון העולמים, למה לא כולם יכולים לדבר ככה? פשוט, ענייני וישיר. כמובן, הם לא יחלקו את כל הסודות מחדר ההלבשה (גם אין ציפייה כזו), אבל גם לא יתחמקו בהתפתלויות וניסוחים מתייפייפים שהזיוף בהם מסריח למרחוק. כשס־גל מודה שגביע מרגש אותו יותר מאליפות, או מספר שכואב לו לראות מה קורה לערן לוי העונה, לא רק שאני מאמין לו, אני גם רואה מולי בן אדם שלם, מורכב, כזה שאפשר להזדהות איתו. אותו דבר כששרצקי מפטיר, כמעט בכעס, שכבר נמאס לו מכל הכדורגל הפחדני ושהוא אמר לתומר קשטן לשחק 4־3־3. יש בבעלים של קריית־שמונה פשטות כמעט איכרית – במובן הכי טוב של המילה – ולא עניין אותו שכולם יצעקו עכשיו שהוא מתערב למאמן ופוגע בסמכותו המקצועית. הוא רוצה כדורגל התקפי, נגמרה לו הסבלנות, והוא היה חייב להגיד משהו. הכי אותנטי ואנושי שיש.

תנו לנו פחות גונבי דעת ויותר מהזן של סגל־שרצקי ובסוף אפילו נהנה מהכדורגל.

אופסייד
ליאו אטלמן

טלוויזיה

ספורט 1 (54)
17:55 – רבע גמר יורוקאפ (1), קאזאן – קובאן
19:55 – אלבה ברלין – מלאגה
21:45 – ולנסיה – ריטאס וילנה

5 SPORT (55)
19:25 – יורופקאפ, הפועל חולון – בלקן
22:00 – שמינית גמר ליגת האלופות, ריאל מדריד – איאקס
02:00 – NBA, אורלנדו – פילדלפיה
05:30 – גולדן סטייט – בוסטון

5 PLUS (56)
18:45 – ליגה לאומית בכדורסל, מכבי הוד השרון – אליצור נתניה
22:00 – ליגת האלופות, דורטמונד – טוטנהאם

5 LIVE (58)
19:25 – ליגת האלופות בכדורסל, פאוק סלוניקי – א.א.ק אתונה
03:00 – היאבקות מה־WWE

5 STARS (555 הוט, 59 יס)
10:50 – כדורסל מאוסטרליה, מלבורן – סידני
17:55 – ליגת האלופות בכדורסל, ניז'ני נובגורוד – ונציה

ספורט ynet ידיעות אחרונות
עורך: ניקי לוי | משנה לעורך: רועי גינת
www.ynet.co.il/sport
sport@yedioth.co.il
פקס: 03־6082203

בינגו!

הוא ויתר על חוזה גבוה יותר מכיוון שנתן את המילה שלו לדראפיץ' ולא מתחרט לרגע • פאטוס בצ'יראי הציל את הקריירה המדשדשת שלו במכבי נתניה ועל הדרך הפך לחלוץ הכי הלוהט בליגת העל

יאיר קטן ודוד בן־שימול

הוא נולד ביוגוסלביה בשטח שהפך לקוסובו, למד בבית ספר אלבני, עבר לשחק במונטנגרו וגם הפך לקפטן הנבחרת הלאומית שלה, הספיק לעבור בקריירה בקרואטיה, סין, בלארוס, רוסיה ובלגיה. קבלו את פאטוס בצ'יראי (30), החלוץ הכי לוהט בליגת העל שהגיע למכבי נתניה כדי למלא את החור שהותיר דיא סבע ועושה זאת בהצלחה אדירה עם 14 שערים – 11 מהם בליגה – שסידרו לקבוצה עלייה לחצי גמר גביע המדינה ואת המקום השני בטבלה.

בנתניה הביאו אותו עם הסכם עד לסוף העונה, אבל לא ייתנו ליהלום החדש לברוח בכזו קלות והוא כבר סגור גם לעונה הבאה. הסידור הזה מתאים גם לו, כי בצ'יראי מרגיש בנתניה כמו בבית. שחקנים בקבוצה סיפרו: "זו לא רק היכולת הטובה על המגרש, כולם הרי יודעים שאם הכדור מגיע אליו יקרה משהו טוב. זה גם החיבור הטוב שלו לכל השחקנים. הוא יודע קצת אנגלית ואנחנו מבינים אותו טוב במהלך המשחק. עובדה שזה מצליח".

גם החלוץ האגדי של מכבי נתניה, עודד מכנס, מתלהב: "הוא סקורר אמיתי. משחק חזק, מטריד הגנות, חכם במשחק, יש לו ראיית משחק נהדרת, שליטה מצוינת בשתי הרגליים וקשה להוציא לו כדור". אלון מזרחי מוסיף מחמאות: "הוא חלוץ מצוין, שחקן שמתחיל מהלכים מהקו השני. זה בינגו מה שקרה לנתניה איתו. לא בכל יום מגיע חלוץ כזה לליגה הישראלית. הוא נייד וחזק. מבנה הגוף עושה רושם כבד, אבל הוא ממש לא כבד. והוא כמובן יודע לתת גולים. הוא נמצא במקום הנכון ובזמן הנכון".

אז איך בעצם חלוץ בסדר גודל כזה התגלגל לנתניה – ועוד בתור מישהו שלא היה ברור אם יספק את הסחורה? כל הסיפור, כמו במקרה של רוב הזרים המצטיינים שמגיעים לישראל, הוא יציבות. מדובר בחלוץ שב־22 בנובמבר 2011 הבקיע בברנבאו מול ריאל מדריד בליגת האלופות (דינמו זאגרב הפסידה 6:2...), אבל גם הידרדר ונתקע על שני שערים בשתי מדינות שונות בעונה שעברה. זה שחקן שצ'אנגצ'ון הסינית שילמה עליו בעבר 1.5 מיליון יורו, אבל גם הלך לאיבוד בליגה הרוסית, מישהו שהצטיין בליגות קטנות יותר (היה בצעירותו מלך השערים במונטנגרו כששיחק בבודוצ'נוסט) והתקשה להטביע חותם בגדולות.

כפי שכבר ציינו, ההצלחה הגדולה שלו הייתה במפעל לייצור הכוכבים בזאגרב, שם זכה בשלוש אליפויות קרואטיה והגיע לליגת האלופות. הבעיה הייתה בבחירות שעשה לאחר מכן. המעבר לסין לא היה מוצלח עבורו, והוא ציין כי חזר לאירופה כי לא רצה לבזבז את השנים הטובות בקריירה שלו מחוץ למפעלים

בצ'יראי העונה ב־21 משחקי ליגה

11 שערים	מקום ראשון בליגה
9 שערים מתוך הרחבה	מקום ראשון
59 איומים לשער	מקום 8
147 מאבקי אוויר	מקום 6
117 דריבלים	מקום 6
261 איבודי כדור	מקום 4

מילים: אוהדי מכבי נתניה
לחן: עממי איטלקי

הוא מונטנגרי
קוראים לו פאטוס
בצ'יראי, בצ'יראי, בצ'יראי ראי ראי
הוא מונטנגרי, קוראים לו פאטוס
קוראים לו פאטוס בצ'יראי

וכשתבקיע
כל היציע
ישיר לך: בצ'יראי, בצ'יראי, בצ'יראי ראי ראי
וכשתבקיע
כל היציע
ישיר לך פה: בצ'יראי!

הגדולים. אבל שנת המעבר הזו הוציאה אותו מהפנקסים של סקאוטים רבים, ובמקום לעשות את הקפיצה שעושים כישרונות רבים מדינמו זאגרב לליגות גדולות, הוא הסתפק בדינמו מינסק הבלארוסית.

היה לו נוח שם. הוא נבחר לשחקן העונה על ידי האוהדים למרות שהגיע רק בינואר, אבל שוב סבל ממעבר לא טוב. פרט לעונה אחת סבירה, דינמו מוסקבה שרכשה אותו בינואר 2016 לא קיבלה ממנו תפוקה, ובאמצע השנה שעברה העבירה אותו למכלן – שם התייבש לגמרי. אגב, מוסקבה העבירה אותו ברגע האח־רון לבלגיה אחרי שלא הצליח לסכם את תנאיו בהפועל ת"א, שכבר הייתה על סף צירופו. עם זאת, שרשרת המהלכים הללו לא פגעה בו בכל הנוגע לנבחרת, והוא ממשיך להיות שחקן מר־כזי בסגל של מונטנגרו.

מבחינת נתניה, התנאים הבשילו בדיוק אחרי העונה החלשה בקריירה של בצ'יראי. עוזר המאמן שי ברדה מספר: "ברגע שהאנליסט שלנו בא עם הקלטת שלו והראה לנו מה הוא יודע לעשות, התעמקנו בו וסלובו התקשר אליו לקדם את העסקה. מזלנו שבמכלן התחלפו מא־מנים. לא בנו עליו שם ואנחנו נכנסנו לתמונה".

המאמן סלובודן דראפיץ': "אחרי שדיברתי איתו בסרבית וסיפרתי לו על נתניה, סגרנו שהוא מגיע והכל בסדר. פתאום הוא התקשר ואמר לי שיש לו הרבה הצעות שהגיעו אחרי השיחה, ביותר כסף. כבר חשבתי שהוא בורח לנו, אבל אז הוא הוסיף שבגלל שנתן לי מילה של גבר, הוא יעמוד מאחורי המילה שלו. איפה תמצא אנשים כאלה היום?"

דראפיץ' ממשיך: "אחרי משחקים הוא דופק בדלת של חדר המאמנים ושואל אותנו: 'מה אני צריך לשפר? איפה לא הייתי בסדר? תגי־דו לי'. יש לו מוסר עבודה. אנשים לא מכירים בכלל את פאטוס וזורקים מילים כמו 'שמן, כבד'. הלו, זה חלוץ תותח. הוא לא מהשחק־נים הבכייינים והמפונקים. תעשו לי, תביאו לי אותו כזה, תנו לי את זה. קודם כל הבאנו מנהיג וגם חלוץ מצוין".

בצ'יראי, הנשוי לרופאת שיניים ומגדל איתה את בנם, אמר לאנשי נתניה: "אני שמח שבאתי לפה. בהתחלה לא ידעתי לאן אני מגיע. לא האמנתי שיהיה לי חיבור כל כך טוב לקבוצה הטובה ולעיר היפה". ונראה שהוויתור על הכסף במקומות אחרים השתלם לו בסופו של דבר. לא רק שבצ'יראי חזר לקרוע רשתות כמו בימים הגדולים שלו, אלא שגם הפך לכוכב רשת בזכות אותו מהלך מפורסם מול באר־שבע בו קירקס את שחקני היריבה. הווידיאו נפוץ בכל העולם והחזיר את בצ'יראי לתודעה של אלו ששכחו אותו. וגם זה ניצחון גדול.

צילום: עוז מועלם

זה מה שנשאר

תמאש עושה איפון למליקסון אתמול בבאר־שבע | צילום: אורן אהרוני

1
לראשונה העונה הפועל באר־שבע משיגה רצף של שלושה ניצחונות

על האליפות באר־שבע כבר לא תשמור, אבל הכרטיס לאירופה בהישג יד ● שי מוגילבסקי

הסיפור המרכזי: הפועל באר־שבע והפו־על חיפה סיפקו בעונה וחצי האחרונות משחקים מרתקים ותוצאות גבוהות. אתמול זה אמנם לא נגמר ב־4:4 ונכבשו "רק" שני שערים, אבל הרמה הייתה גבוהה ביחס לשאר משחקי הליגה. ה־0:2 של האלופה הבטיח לה סופית את הכרטיס לפלייאוף העליון, הפועל חיפה לא תלויה בעצמה לקראת מחזור הסיום של הליגה הסדירה. כל המשחקים המכריעים יתקיימו בשעה אחידה (20.30) בשבת הקרובה.

מהלך אחד שינה את המשחק. בדקה ה־63 החליט שרון מימר באופן מפתיע להוציא את השחקן הכי פעיל שלו על המגרש, גילי ורמוט, שהיה מעורב בכל ההתקפות המסוכנות של האורחת. שתי דקות לאחר מכן הגיע הראשון של באר־שבע, ולמאמן הפועל חיפה לא נותרו תשובות. חנן ממן עוד הספיק להחמיץ פנדל בדקה ה־96 אחרי שעידן שמש נגע בכדור בידו ברחבה, אבל תיקן מהריבאונד ורץ לחגוג עם החברים.

איש המפתח: לראשונה מאז שנפצע לפני חודש, פתח מאור מליקסון בהרכב ומהרגע הראשון היה פשוט נהדר. המסירה שלו לבן שהר בדקה ה־65 הכריעה את המשחק.

פיקנטי עד חריף: בן שהר הבקיע את השער ה־62 שלו במדי הפועל באר־שבע, ובכך הש־תווה לאליניב ברדה במקום התשיעי בטבלת כובשי כל הזמנים של המועדון.

כאן מודיעין: לראשונה העונה הפועל באר־שבע משיגה רצף של שלושה ניצחונות, ועכשיו היא יכולה לפנטז על כרטיס לאירופה. גם זה משהו בעונה כל כך קשה.

קהל נכבד: 13 אלף אוהדי האלופה פתחו במופע עידוד מרשים, אבל נרגעו בהמשך. 300 אוהדי הפועל חיפה ניסו לתת פייט ועשו בסך הכל עבודה לא רעה. הקבוצה שלהם פחות.

נצרת־עילית דוהרת לליגת העל

הפועל נצרת־עילית בדרך הבטוחה לליגת העל. הקבוצה של ירון הוכנבוים ניצחה 2:4 בע־פולה ושמרה על פער של שש נקודות מהפועל קטמון שבמקום השלישי. נראה שעיקר המאבק יהיה על המקום השני.

גיא דיין (5 ו־80 בפנדל), אוהד רבינוביץ' (19) ויובל אבידור (50) כבשו למוליכה. שי בן־דוד (15) ועידן דוד (32) שמרו את הפועל עפולה בתמונה במחצית, אבל זה לא הספיק. בן־דוד הורחק (73). שפט אביעד שילוח, עפולה.

ניצחון בכורה ליוסי מזרחי בקטמון עם 0:1 בעילוט על אחי נצרת. ערן לוי בעט פעמיים לקורה, אבל תיקן בהמשך כשבישל אחרי מבצע אישי נהדר לוויליאם אגאדה (70). שפט שניר לוי.

בני לוד סיימה ב־0:0 עם הפועל אשקלון ונ־צמדה לאיכסל שמעליה. שפט יגאל פריד, נס־ציונה. **(דוד נתן)**

נמוכות. ליגה א' צפון: הפועל כאוכב – הפו־על אום אל־פאחם 1:2, מ.ס כפר־קאסם – מכבי קביליו יפו 0:2. **(אלי לוי)**

Winner

הפועל באר־שבע	0:2	הפועל חיפה
	0:0	

הפועל באר־שבע: לויטה 6, בן ביטון 6, צדק 6, אל־חמיד 7, אורן ביטון 6, אוגו 7, קבהא 6 (76 יוספי), מליקסון 7 (86 האסלביינק), זריהן 5 (68 סאבו), ממן 7, שהר 6

הפועל חיפה: שטקוס 6, סרדל 5 (70 מלול), תאמאש 7, קפילוטו 6, גולדברג 6, שוסטאדט 6, חדידה 6, גינסארי 5 (82 שמש), ורמוט 7 (63 חוזז), זמיר 5, אז'ובל 5

כובשים: בן שהר (65), חנן ממן (96) | **מבשל:** מאור מליקסון (65) | **מצטיין:** מאור מליקסון (באר־שבע) | **שופט:** גל ליבוביץ' (טוב מאוד) | **צופים:** 13,139 באצטדיון טוטו־טרנר, באר־שבע

ליגת העל

	מש'	נצ'	תי'	הפ'	שערים	נק'
1. מכבי ת"א	**25**	**19**	**6**	**0**	**11־55**	**63**
2. מכבי נתניה	25	12	6	7	27־32	42
3. מכבי חיפה	25	11	8	6	25־31	41
4. באר־שבע	25	10	8	7	32־36	38
5. בני־יהודה	25	10	7	8	23־38	37
6. הפועל חדרה	25	9	5	11	39־28	32
7. הפועל חיפה	25	7	10	8	35־40	31
8. קריית־שמונה	25	7	9	9	25־23	30
9. בית"ר ירושלים	25	7	8	10	36־32	29
10. הפועל רעננה	25	6	11	8	28־18	29
11. הפועל ת"א	25	5	13	7	23־25	28
12. מכבי פ"ת	25	5	10	10	40־24	25
13. מ.ס אשדוד	**25**	**5**	**7**	**13**	**40־20**	**22**
14. בני־סכנין	**25**	**4**	**8**	**13**	**39־21**	**20**

סטטיסטיקה: ספי פסטרנק

ליגה לאומית

	מש	נצ	תי	הפ	שערים	נק
1. נצרת־עילית	**26**	**13**	**10**	**3**	**20־37**	**49**
2. הפועל כפ"ס	**26**	**12**	**8**	**6**	**26־38**	**44**
3. הפועל קטמון	26	12	7	7	27־34	43
4. הפועל אשקלון	26	10	11	5	25־29	41
5. נס־ציונה	26	12	4	10	31־43	40
6. הפועל עפולה	26	10	10	6	23־33	40
7. ת"א/רמלה	26	10	6	9	29־33	36
8. הפועל ר"ג	26	8	10	8	28־27	34
9. הפועל ראשל"צ	26	7	10	9	35־29	31
10. הפועל עכו	26	6	12	8	27־22	30
11. אחי נצרת	26	7	8	11	33־23	29
12. הפועל פ"ת*	26	10	8	7	27־34	27
13. הפועל רמה"ש	26	5	9	12	30־25	27
14. הפועל איכסל	26	7	4	15	38־25	25
15. בני־לוד	**26**	**6**	**7**	**13**	**34־21**	**25**
16. הפועל מרמורק	**26**	**6**	**6**	**14**	**43־23**	**24**

* הופחתו 11 נקודות.

הערה: המשחק בין ת"א/רמלה להפועל פ"ת - 0:0 בלי נקודות.

האיש שנתקע בתקרה

מאוריסיו פוצ'טינו, המנג'ר המבריק של טוטנהאם, מוציא את המקסימום מהסגל שלא זכה לחיזוק כבר יותר משנה ומיתג את עצמו כאיש מקצוע מעולה ומבוקש • אבל נראה שהארגנטינאי מיצה את עצמו בלונדון, בזמן שריאל מדריד עוקבת בעניין

20

כשחקן, הבלם הקשוח ערך 20 הופעות במדי נבחרת ארגנטינה והבקיע פעמיים

57

אחוזי ההצלחה של פוצ'טינו בטוטנהאם, 148 ניצחונות ב־261 משחקים

2

כמות התארים של טוטנהאם בעשרים השנים האחרונות, עם שתי זכיות בגביע הליגה

יאיר קטן

מאוריסיו פוצ'טינו עומד ומחזיק את הראש. מהעוצמה של המכה אולי תצא לו בלוטה מעצבנת. הקברניט של טוטנהאם הטיס אותה בשנים האחרונות לגבהים שקשה היה לדמיין, אבל בשבועות האחרונים נכנס בכל הכוח בתקרת הזכוכית. וזה כואב. לא רק לו, אלא בעיקר לטוטנהאם, כי המועדון מתחיל להבין שלא יוכל להחזיק עוד את אחד המנג'רים המבטיחים בעולם.

ב־10 בפברואר, במחזור ה־26 בפרמייר־ליג, כולם דיברו על השישייה של מנצ'סטר סיטי מול צ'לסי, אבל באותו היום טוטנהאם עשתה צעד משמעותי עם 1:3 על לסטר שהציב אותה במרחק חמש נקודות מהמקום הראשון, ועם משחק חסר. למרות ההיעדרות הממושכת של הארי קיין הפצוע, פוצ'טינו עשה קסמים עם הסגל המוגבל שלו, ונהנה מהתעלות מתוזמנת היטב של כריסטיאן אריקסן והמשך העונה המדהימה של סון יונג־מין. אי־אפשר היה להתעלם מהמספרים – התרנגולים היו חזק במרוץ האליפות.

זה לא החזיק מעמד. בשלושת משחקי הליגה האחרונים טוטנהאם לקחה נקודה. היא ניצלה מהפסד כפול בדרבים לצ'לסי ולארסנל רק בגלל שפייר־אמריק אובמיאנג מהתותחנים החמיץ פנדל בתוספת הזמן. נכון, לפני כן הגיע 0:3 פנומנלי על דורטמונד באחת ההופעות הגדולות של הקבוצה העונה, אבל כאן מגיעה תקרת זכוכית אחרת – אם בליגה היא מוחשית, וטוטנהאם לא מסוגלת לעבור אותה, בליגת האלופות היא תפיסתית: הרי גם אוהדי הקבוצה יודו שאפילו אם הקבוצה תעלה לרבע הגמר הערב (22.00) בגומלין בגרמניה, היא לא תוכתר השנה לאלופת אירופה.

מכירים קוסם בלונדון?

להזכירכם, טוטנהאם שומרת על מקומה בטופ האנגלי ורצה חזק באירופה למרות שהתנהלה בשני חלונות ההעברה האחרונים בצורה שנוגדת כל היגיון בכדורגל המודרני ולא הוציאה אפילו יורו אחד על חיזוק. האוהדים נותרו המומים וקראו לפתיחת הארנק, אבל בין המדיניות הזהירה של הבוס דניאל לוי להצהרה של המועדון כי אין צורך ברכש בגלל מחלקת הנוער החזקה, הדברים לא זזו. ובעצם, זו חרב הפיפיות של פוצ'טינו: בזכות הנחיתות לעומת היריבות בצמרת, הוא הציג את עצמו לראווה כמאמן מבריק שהקנה לטוטנהאם זהות ברורה בארבע עונות וחצי במועדון, של קבוצה התקפית שנוקטת בלחץ גבוה ומחפשת ללא הרף את השער. אבל היעדר החיזוק גם מונע ממנו לקדם את הקבוצה. עם כל המחמאות, היא לא זכתה בתואר כבר 11 שנה, וגם הוא גביע הליגה.

לפני מספר ימים פוצ'טינו התייחס לנושא, ונשמע מיליטנטי מתמיד: "אם לוי יגיד לי בעונה הבאה שאנחנו חייבים לזכות בתואר, אולי אגיד לו שהוא צריך למצוא קוסם אחר שיעשה את זה. אי־אפשר להצמיד אקדח לראשי ולומר שאנחנו חייבים לנצח כל הזמן, אם אנחנו לא נלחמים עם אותם כלי הנשק כמו של קבוצות אחרות".

עם עין אחת לברנבאו

לריאל מדריד יש את הכסף לקנות את הנשק הזה. הערב (22.00), בזמן שפוצ'טינו יתארח בדורטמונד, הבלאנקוס השבורים יחכו בברנבאו לאיאקס עם יתרון 1:2, ויקוו לא לפשל ולעוף הביתה. אבל כמו במקרה של טוטנהאם, גם אם יעברו קשה להאמין שילכו עד הסוף במפעל היחיד שנותר להם להילחם עליו. במקרה הזה, סנטיאגו סולארי צפוי להיחתך, וריאל כבר שמה את העין מזמן על המנג'ר הארגנטינאי. בקיץ היא רצתה שיגיע במקום זינדין זידאן, אבל הוא בדיוק האריך אז את החוזה בטוטנהאם עד 2023 והקבוצה לא הייתה מוכנה לשמוע על כך.

הרבה דברים השתנו מאז – גם אצל ריאל שתהיה מוכנה לשלם הרבה עבורו, אבל גם אצל פוצ'טינו, שמתחיל להרגיש מתוסכל. הוא כבר אמר את המשפט הדיפלומטי: "מה שאנחנו עושים כאן חשוב יותר מתארים", אבל כולם יודעים שזה סוג של העמדת פנים בשביל התקשורת. יכול להיות שהעלייה לרבע גמר הצ'מפיונס, אותה הוא אמור להשלים הערב, תהיה הדבר הגדול האחרון שיעשה פוצ'טינו בטוטנהאם.

וזה לא גדול מספיק, כי מגיע לו יותר. מגיע לפוצ'טינו להימדד כמוח כדורגל מוביל גם בקבוצה שמוכנה להעמיד לרשותו תקציב משמעותי, וזו גם תהיה הקפיצה ההגיונית הבאה אחרי שהתחיל את דרכו כמאמן באספניול ובסאות'המפטון. ותהיו בטוחים שאם יקבל בשנה הבאה אחריות בברנבאו, לא תשמעו אותו אומר שהדרך חשובה יותר. הוא טייל בדרך הזו יותר מדי, ומכיר את כל העצים והשיחים. הגיע זמן הנפות, מה שכנראה כבר לא יכול לקרות עבורו בטוטנהאם.

לפני שנגמר האוויר

מכבי ת"א המותשת הייתה זקוקה לשתי הארכות כדי לנצח בראשל"צ, ותקווה שהעייפות לא תשפיע על השחקנים במינכן

מאור לוי

הסיפור המרכזי: מכבי ת"א עוברת תקופה עמוסה, ויאניס ספרופולוס ממש לא רצה מרתון של שתי הארכות – שלושה ימים לפני המשחק הקריטי בגרמניה מול באיירן מינכן. אבל כדי לצאת עם ניצחון מהאולם בראשל"צ, מכבי ת"א הייתה זקוקה ל־50 דקות של כדורסל בדרך ל־92:94.

ראשל"צ עשתה הכל כדי לצאת מרצף ההפסדים שלה (שעכשיו עומד על חמישה בכל המסגרות), אבל שנייה וחצי לסיום, דיאנדרה קיין מסר אסיסט חכם לסל הניצחון של יובל זוסמן.

איש המשחק: לא סתם אלכס טיוס הוא אחד מגדולי החוסמים באירופה. אמש הוא סיפק ארבעה בלוקים, וגם חיבר אליהם 16 נקודות.

אכזבת המשחק: שני הגבוהים הז־רים של ראשל"צ, דיימון סימפסון ודשון סטיבנס, היו חלשים במיוחד, וככה קשה מאוד לנצח את מכבי.

במשחק נוסף, הפועל אילת הביסה את אשדוד 77:102.

המסע של חולון נמשך

אחרי שנשרה מליגת האלופות, הפועל חולון תארח הערב (19.30) את בלקן הבולגרית במשחק הראשון של שמינית גמר היורופקאפ. רועי הובר נשאר בקבוצה במקום לעבור לאילת, וייכלל בסגל.

לאומית. הערב (19.00) במחזור ה־22: קריית־אתא – הפועל חיפה, ר"ג/גבעתיים – עפולה, הוד־השרון – נתניה, כפר־סבא – גליל־עליון/צפת, אשקלון – רעננה (19.30), יבנה – רחובות (19.30). **(ספי פסטרנק)**

כדורעף. מחזור 19: המעפיל – כפר־סבא (18.30), הוד־השרון – מטה אשר/עכו (19:00), מכבי ת"א – ק.ק ת"א (19.00), עילבון – אשקלון (20.00). **(ברק חקלאי)**

טבלת הליגה (ליגת Winner סל)

	מש	נצ	הפ	הפ' סלים	נק
1. מכבי ת"א	20	16	4	260	36
2. הפועל חולון	20	16	4	54	36
3. הפועל ירושלים	20	15	5	175	35
4. הפועל אילת	20	13	7	123	33
5. נס־ציונה	20	9	11	־32	29
6. מכבי ראשל"צ	20	9	11	־57	29
7. באר־שבע	20	9	11	23	29
8. הפועל ת"א	20	8	12	־33	28
9. גלבוע/גליל	19	8	11	־101	27
10. מכבי אשדוד	20	7	13	־128	27
11. עירוני נהריה	20	5	15	־168	25
12. בני־הרצליה	**19**	**4**	**15**	**־116**	**23**

סטטיסטיקה: ספי פסטרנק

מכבי ראשל"צ		מכבי ת"א
92		94
(14)		(17)
(40)		(42)
(62)		(62)
(77)		(77)
(86)		(86)

לראשל"צ: המילטון 20, לונג 18, קולשוב 12, שגב 9 (15 ריב'), סימפסון וסטיבנס 8, בלייזר 7, אריאל 6, טישמן 4. כן שותף: דוברת | **לת"א**: פארגו 17, טיוס 16 (7 ריב'), דיברתולומאו 14, בלאק 12 (8 ריב'), קיין 10, רול 8, זוסמן 7, ווילבקין 6, ג'ייק כהן ואובראיינט 2. כן שותף: אבדיה | **מצטיין**: אלכס טיוס (ת"א) | **איבודים**: ראשל"צ: 12, ת"א: 16 | **חטיפות**: ראשל"צ: 9, ת"א: 7 | **חסימות**: ראשל"צ: 3, ת"א: 7 | **שפטו**: עומר אסתרון, אלעד ליבוביץ, רותם קוזה | **אולם**: בית מכבי, ראשל"צ. 1,800 צופים

הפועל אילת		מכבי אשדוד
102		77
(24)		(19)
(52)		(33)
(82)		(58)

לאילת: בריימו 21 (9 ריב'), שולדבראנד 15, בראיינט 14, טוקוטו (8 ריב') ובורדיון 13, מנקו 11, זלמנסון 9, דייויד כהן 4 (8 אס'), בן־שימול 2. כן שותף: אינדיק | **לאשדוד**: טולפסן 19, נמרוד לוי 13, קרטר 12, שושי 10, וייס וסטול 8, פליישר 4, פמברטון 3. כן שותפו: מעיין, ג'אנל | **מצטיין**: סולימן בריימו (אילת) | **איבודים**: אילת: 23, אשדוד: 12 | **חטיפות**: אילת: 7, אשדוד: 14 | **חסימות**: אילת: 2, אשדוד: 2 | **שפטו**: עופר מנהיים, ניר מאירסון, גיא סימאני | **אולם**: בגין, אילת. 725 צופים

שלום ולא להתראות, פיינל־פור

רפאל נאה

חמישיית המחזור

1 החלטת דירקטוריון מינהלת הליגה שהתקבלה השבוע – לבטל את הפיינל־פור ולחזור לס־דרות משחקים בפלייאוף בעונה הבאה (בכפוף להחלטות נוספות) – הייתה מרתקת בהרבה מהמשח־קים שהתקיימו בימים האחרונים. עדיין לא ברור כמה משחקים יהיו בסדרות, אבל ככל שישוחקו יותר, העניין והמתח יגברו. הלוואי שבס־דרות חצי הגמר והגמר נגיע לחמי־שה משחקים, זה רק יעזור לכדור־סל. על ההחלטה הזו נאמר: מוטב מאוחר מאשר לעולם לא.

2 אם לא חסרו צרות למכבי ת"א – שנאלצת לקיים ארב־עה משחקים תוך שבוע – היא קרעה את עצמה בשתי הארכות דווקא לקראת המשחק החשוב מול באיירן מינכן שמחכה לה ביום חמישי. למ־רות העייפות, הצהובים קיבלו מיובל זוסמן סל ניצחון שעשוי למ־נוע מהם הרבה צרות בהמשך. חשוב לשים לב לג'רמי פארגו שמתחיל לחזור לעצמו: הוא שיחק תפקיד חשוב בקאמבק הגדול מול נס־ציונה בשבת, ואתמול נראה כמו פעם עם 17 נקודות. סביר להניח שמאמן ראשל"צ גיא גודס והיו"ר יצחק פרי הלכו הביתה בתחושה של החמצה גדולה.

3 ועוד באותו נושא: שלושה משחקי ליגה תוך שבוע זה בהחלט מאזן מוגזם עבור קבוצה שמשחקת גם באירופה. זה אנטי־כדורסל. השחקנים מתקשים לע־מוד בתוכנית כל כך חסרת היגיון, ועדיין, התפקיד שלהם הוא אך ורק לשחק. בכל היתר צריכים להתעסק הבוסים.

4 חוסר היציבות של הפועל ת"א שיחק הפעם לטובת הפועל ירושלים. הדרבי האדום לא הלך בקלות לידיים של מחזיקת הגביע שנמצאת בתקופת שיא, אבל טיישון תומאס סגר עבודה את הסיפור בהופעה גדולה. עכשיו היא צריכה למצוא המשכיות גם בשלבי הנוקאאוט של ליגת האלופות.

5 דיברנו על חוסר יציבות? אז מה נגיד על מכבי אשדוד, שבכל ערב נתון נראית כמו קבוצה אחרת. ההתפרקות שלה באילת נבעה מהיכולת הגבוהה של המאר־חת, אבל גם מסף השבירה הנמוך של אשדוד.

מוח כדורגל מוביל. פוצ'טינו

צילום: איי־אף־פי

הספין של פרנקל

צוותי הטלוויזיה הוזעקו, העיתונאים הנרגשים חיכו לבשורות, אבל ניסיון המחטף של יו"ר המינהלת כשל – הפיינל־פור עדיין פה ● וגם: למה הגיע הזמן לדבר על הרגליים הישרות של אבדיה

1 הידיעות על מות הפיינל־פור היו מוקדמות ומוגזמות. אישור שינוי שיטת ההכרעה בליגת העל מפיינל־פור לסדרות היה ספין מבית מדרשו של יו"ר המינהלת שמואל פרנקל, כי להודיע שהסדרות אושרו "בכפוף להחלטות נוספות ארוכות טווח" זה כמו להכריז שבתי הסוהר יהפכו למחנות נופש בכפוף לכך שהפושעים יבטיחו להתנהג יפה.

ה"החלטות הנוספות ארוכות הטווח", אותם עניינים קטנטנים שהם תנאי לשינוי, כוללים את מספר הזרים, מספר הקבוצות, מספר העולות והיורדות, שמירת התחרותיות ו"נושאים כספיים". בתרגום לפרנקלית: בטווח הקצר תחתמו לי מיד על שינוי הפיינל־פור לסדרות, ב"טווח הארוך" חפשו את החברים שלכם.

חברי דירקטוריון המינהלת לא טיפשים. הם יודעים שלאחר שיסכימו לעבור לשיטת סדרות, אין חזרה. מדובר בניסיון מחטף שכשל, כי מישהו היה כל כך בטוח שהספין יעבוד, שהזמין צוותי טלוויזיה ועיתונאים להפיץ את הבשורה שלא הייתה. לצערי, חלק מהתקשורת בלע את הלוקש, אבל הכתובת הייתה על הקיר. זוכרים שפרנקל הותקף בידי אוהדי מכבי ת"א בהיכל בדרישה לבטל את הפיינל־פור? הוא טען להגנתו שהוא צהוב שרוף והבטיח שיבטל את הפיינל־פור למרות שיש הסכם גם לעונה הבאה.

הספורט מבוסס על סיכויי החלש לנצח, אחרת אין תחרות. אם סדרות הן שיא הספורטיביות, למה המנצח בריצת 100 מטר באולימפיאדה לא נקבע בסדרה של הטוב מחמישה מרוצים? השיטה הספורטיבית היחידה היא ליגה – כולם נגד כולם בבית ובחוץ והראשונה היא האלופה. כל שיטה אחרת פוגעת בתחרות כדי להוסיף עניין וכסף, אז שלא יעבדו עליכם – סדרות אחרי עונה רגילה זה לא ספורטיבי.

הבעיה של הליגה היא לא השיטה, אלא שהיא מוצפת בזרים ומתאזרחים, ומהעונה הבאה רק ישראלי אחד מובטח בחמישייה, ויש פערים כספיים ענקיים בין הקבוצות. לדעת פרנקל, אלה נושאים שיידונו ב"טווח הארוך". מה שדחוף זה סעיף מספר 1 בדף המסרים של מכבי ת"א: ישראל היא המדינה היחידה שמשחקים בה בשיטת פיינל־פור.

גם בשום מדינה אותה קבוצה לא הייתה אלופה 38 שנים ברציפות, ולשם מכבי ת"א מנסה לחזור.

פרנקל. גם סדרות זה לא ספורטיבי
צילומים: עוז מועלם, יובל חן

ומה עם הגנה, דני?

2 אין לי עניין להשבית את פסטיבל דני אבדיה, רק לפתוח זווית הגנתית. שחקן משחק בחישוב גס כ־20 דקות, מחציתן בהגנה. רוב הזמן הכדור בידי מובילי הכדור, לכן הוא נוגע בכדור כשתי דקות בערך, למרות זאת הוא מקדיש את רוב האימון לקליעה ולא להגנה.

כולם רוצים לזרוק לסל, להגנה יורדים בהתנדבות. בניגוד למה שחושבים, כדורסל משחקים ברגליים. זינוקים, עצירות, ניתורים, נחיתות. פעולה ותגובה בחלקיקי שנייה. שחקן איטי יכול להסתדר איכשהו בהתקפה, בהגנה אין הנחות. מי ששומר על זריז ממנו, יכול לעצור אותו בעבירה או לתת לו מרחק שתהיה לו עוד חצי שנייה להגיב. הבעיה היא שמספר העבירות מוגבל והן מצטברות קבוצתית, ושומר שנותן לשחקן עם הכדור מרחק חוטף שלשות. אפשר לקבל עזרה מהחברים, אבל אז הבעיה האישית הופכת למפגע סביבתי.

דני אבדיה הוא שחקן התקפה טוב, אבל שומר עם "רגליים ישרות" ולכן מגיב לאט. נגד דרושפאקה הוא שותף רק בארבע הדקות האחרונות של גארבג'־טיים, ניסה להספיק לקלוע לסל עליו ידברו למחרת והצליח.

עם או בלי התערבות ההנהלה, יאניס ספרופולוס העלה את אבדיה בחמישייה נגד נס־ציונה, שזה בערך כמו לתת לגווע ברעב עוגת קרם ענקית. דני הבין שמדובר בתרגיל יחסי ציבור, ושוב ניסה להספיק כמה שיותר בזמן הקצר (5:22 דקות): שלוש החטאות, איבוד כדור וירידה לספסל בפיגור 21:11 עד לסיום.

עודד קטש נתן ליובל זוסמן להוביל כדור נגד סרביה 30 דקות. הוא איבד ארבעה כדורים, אבל זה מחיר שכדאי לשלם בשביל להתקדם. מי שהעלה את אבדיה בחמישייה פשוט הכשיל אותו. הילד צריך לשחק 20 דקות כדורסל אמיתי בליגת העל, ולא לחכות בפינה שווילבקין או פארגו יחדרו ויוציאו לו כדורים למטווח שלשות.

אני מאחל לאבדיה שייבחר כמו דראגן בנדר, רביעי בדראפט. יש לו פוטנציאל להיות טוב מבנדר, בתנאי שיחזק את הרגליים ויקבל דקות משחק משמעותיות בזמן אמת.

שיחה ממתינה

"כנראה משה חוגג מנהל את העסק מעל הראש של אוחנה"

משה דדש, היו"ר המיתולוגי של בית"ר ירושלים, מצטער שאני מתקשר בדרך כלל כשבית"ר ירושלים בצרות.

"אין מה לעשות, זה מה שיש".

אתה אחד שיודע מה לעשות.

"מתקשרים אליי אוהדים מוטרדים ואומרים: 'הלוואי שהיינו חוזרים לתקופה שהיית סוגר חוזים על מפיות במסעדות'".

חוגג משקיע כסף, קונה שחקנים, זה לא עובד.

"לקבוצה אין יסודות. שחקנים באים והולכים, אין חיבור. בזמני ידעו מי השוער, המגינים, החלוצים. דרור קשטן או אלי אוחנה היו מבקשים חיזוק פה ושם, והיו מקבלים. כשיש בסיס טוב, שחקני חיזוק יכולים להשתלב".

אלי אוחנה אמור להיות איש המקצוע.

"אני מיניתי בזמנו את אוחנה למאמן. יש לו ניסיון, ידע, הכל. כנראה שחוגג מנהל את העסק מעל ראשו. אלי עזב את עיסוקיו, חתם אצל טביב לחמש שנים, הוא שכיר. חוגג משקיע כסף ורוצה להחליט".

רואה את בית"ר חוזרת לימים הגדולים?

"גם מנצ'סטר יונייטד עברה תקופות לא טובות. לבית"ר יש קהל הכי טוב, אצטדיון הכי טוב, פוטנציאל עצום. כשיש תשתית, עוברים את התקופות הלא טובות".

דדש

מתי לאחרונה היית במשחק של בית"ר?

"לפני 20 שנה. אני בקושי מזהה שחקנים. כמו בכדורסל, באים והולכים. היום בבית"ר, מחר בהפועל. אני רואה משחק ומזפזפ הלאה".

אתה גר ביפו, בעוד כמה חודשים ייפתח בלומפילד המשופץ, תוכל להגיע ברגל.

"הייתה עונה ששיחקנו יחד עם הפועל ת"א בבלומפילד. נפגשתי איתם בבית ברנר שנחשב להיכל הטומאה. בסוף היה בסדר. לבלומפילד המחודש אני בא".

מילה טובה

קארים עבדול ג'באר, איש משכמו ומעלה, החליט בסוף השבוע למכור את טבעות האליפות, גביעי ה־MVP ומזכרות נוספות בשווי שלושה מיליון דולר. את התמורה תרם לחינוך ילדים בסיכון. אין הרבה שחקנים שהשפיעו על משחק הכדורסל כמו קארים. מאמנים בנו עליו קריירה, והוא הדהים עם הבנת משחק של פליימייקר בגוף של סנטר בגובה 2.18 מטר.

אם מישהו ילהק דמויות לסרט על תולדות המשחק, אין ספק שג'באר יהיה אחד מהם. ענק!